

Het personeelsfeest

Blijspel in drie bedrijven

door

BEA KOENDERS-ROTHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET PERSONEELSFEEST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEA KOENDERS-ROTHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dhr. Klaassen - directeur, iemand die nog niet achter zijn eigen identiteit is

Dorien - secretaresse. Een uitzendkracht, rap van tong

Peter - chef v/d afdeling, heeft het allemaal niet onder controle

Joost - collega, zit thuis behoorlijk onder de plak.

Hans - vindt alles in het leven mooi behalve werken

Ivo - collega, van een andere afdeling

Hannie - moet werken

Stefanie - meegaand in roddels en sfeer

Jose - vindt het leven een grote lol

Betty - levensgenietster

Natalie - koffiedame (dubbelrol)

Wilma - typiste, hittepetitje (dubbelrol)

Anja - typiste, beetje onnozel, maar wel zorgzaam

Ellen - vrouw van Joost

Anke - de secretaresse van Dhr. Klaassen

DECOR:

Het decor is in 2 helften verdeeld. 2/3 is ingedeeld als groot kantoor met een aantal computers bureaus, stoelen en telefoons. Het andere deel is de directeurskamer. Met een bureau, 2 stoelen een computer en een intercom.

Attributen: een vijl, tassen en/of attachékoffers. Voor Anja een mega tas. En verkleedspullen. Een koffiekar met thermoskannen en koffiekopjes. In het tweede bedrijf een blad met hapjes. Vele flessen halfvol met drank. Een pak jus d'orange.

EERSTE BEDRIJF

Het eerste bedrijf speelt zich af op een vroege maandagochtend. Iedereen komt langzaam binnen druppelen. Hannie en Stefanie komen als eerste op, met ieder een schoudertas.

Hannie: *(kijkt om)* Nou, wat zei ik je, geen kip te bekennen, zijn weer eens de eerste.

Stefanie: Ja, het is weer maandag, ze hebben het er weer moeilijk mee. *(loopt naar de tussendeur, onderwijl dat Hannie praat, en kijkt er stiekem naar binnen)*

Hannie: Ja, moet je luisteren, ik werk hier ook niet voor mijn lol, het is dat het moet, maar anders kwam ik mijn bed echt niet uit hoor. Maar ik ben toch ook op tijd. Soms word ik er zo moedeloos van. Iedereen komt en gaat hier maar wanneer hij of zij er zin in heeft.

Stefanie: Nou, de directeur is er anders ook nog niet hoor.

Hannie: Nee oké, maar daar is hij directeur voor. Het is wel een schatje, vind je niet.

Stefanie: *(ongelofelijk)* Wie? Meneer Klaassen?

Hannie: Ja, ik vind hem best aardig.

Stefanie: *(onverschillig)* Ach ja, smaken verschillen.

Hannie: Nee, die andere dan die hiervoor was, het is maar goed dat hij hier zo weg was, bovendien hij was getrouwd.

Stefanie: *(begrijpend)* O dat is 't hem, hij is vrijgezel onze directeur. Ja, als je het zo bekijkt, ja dan vind ik hem ook wel lief.

Hannie: Zeg, moet je luisteren, jij bent al getrouwd, dus vergeet *(wijzend op de tussendeur)* hem maar gauw.

Stefanie: Nou, of mijn huwelijk nog een lang leven is beschoren, dat weet ik nog zo net niet.

Hannie: O jee, problemen.

Stefanie: Ach meid, hou er over op.

Hannie: *(zeer genitreerd)* Kom op, vertel.

Stefanie: Nou, je weet we zijn de badkamer aan het verbouwen.

Hannie: *(ongelofelijk)* Is die dan nu nog niet af?

Stefanie: Nou, je slaat de spijker op z'n kop, daar zit 'm nou net het probleem, ik moet die man van mij altijd zo opdraaien, en als hij dan wat doet, dan gebeurt er altijd wel wat.

Hannie: Nou, dat is dan toch mooi, er kan beter wat gebeuren als dat er helemaal niets gebeurt.

Stefanie: Nee, zo bedoel ik het dus niet, suffie, ik zal je een aantal voorbeelden geven. Laatst, hij moest een spijker in de muur slaan, hij met z'n hamer in de weer *(doet het voor)* hij wil aanhalen, meid, vliegt

me toch het voorste stuk van de hamer door de kamer zo door mijn vitrinekast, hij zaagde een plankje door, wat gebeurt er, zaagt hij door het snoer van de zaagmachine, weet niet eens hoe hij de olie moet verversen van de auto, nou, ik kan nog wel een poosje doorgaan. Hij laat de aardappels nog aanbranden. Vraag je, wat moet er toch van zo'n man terecht komen? Huishoudelijke klusjes laat ik hem maar niet eens doen.

Hannie: En je laat hem toch de badkamer verbouwen, hoe durf je.

Stefanie: Hij wilde het zelf. "Spaart ons een hoop geld uit, Stefanie", zei hij. Nou, mooi niet dus. Er is al een stukadoor bij geweest, en ik ben bang dat er straks ook nog een loodgieter bij moet komen, want als ik hem zijn gang laat gaan heb ik straks niet eens water.

Hannie: Ach meid, bekijk het positief, het scheelt je weer een huishoudelijke taak.

Stefanie: Hoe bedoel je?

Hannie: Nou, de badkamer wordt in ieder geval niet vies.

Stefanie: Ja, daar heb je gelijk in, maar ik zit wel mooi met zo'n man opgescheept.

Anja: *(op met een enorme tas)* Goedemorgen dames, en hebben jullie een goed weekend gehad?

Hannie: Nou, ik wel, maar daar denkt niet iedereen zo over. *(kijkt naar Stefanie)*

Anja: Problemen Stefanie?

Stefanie: *(nonchalant)* Ach, een paar maar.

Anja: Goh, klinkt niet echt overtuigend.

Hannie: Nou eigenlijk heeft ze maar één probleem, en dat is John.

Anja: O nee hè, relatieproblemen. Dat is niet zo leuk meid.

Stefanie: Nou, Anja, je bent nog vrijgezel, houden zo.

Anja: Heus niet alle mannen zijn zo hoor, er zijn ook heel lieve mannen.

Hannie: Nou lief, ach, dat is maar bijzaak, een beetje geld, dat steelt meer mijn hart. Weet je, in het begin zijn ze allemaal wel lief, maar o wee als je een poosje samenwoont, dan worden ze lui, laten hun vieze sokken slingeren, bevuilden je toilet, en als ze iets in huis moeten doen blijken ze plotseling twee linker handen te hebben, hè Stefanie?

Stefanie: Ja nou, hou op.

Anja: Ach, daar geloof ik niks van.

Stefanie: Blijf jij nou maar lekker vrijgezel, dan ben je het beste af, geloof me.

Peter: *(komt gehaast op, stropdas nog los)* Goedemorgen dames, goed weekend gehad allemaal?

Hannie: Ja hoor, ik wel, en jij?

Peter: Ach jawel hoor.

Stefanie: Maar je had er wel moeite mee vanmorgen, is het niet?

Peter: *(kijkt verbaasd, ziet dan zijn stropdas, doet hem goed)* O eh ja sorry.

Anja: Geeft niet hoor, Peter, dat kan iedereen gebeuren.

Stefanie: Zie, dat bedoel ik nou, wat is een man nou zonder een vrouw. Want die had daar wel op gelet.

Hannie: Mannen! *(Joost en Hans komen op dat moment samen op)*

Hans: Kijk Joost, ze roepen ons nu al. Ze kunnen nog geen weekend zonder ons.

Joost: Nou, volgens mij bedoelde ze het niet zo. Deze toon herken ik uit duizenden. Ik ben ook getrouwd, weet je nog.

Hans: Ja, hou op, ik heb je klaagzangen onderweg wel gehoord. Tjonge jonge, dat jij nog getrouwd bent zeg. Als ik zo verder moest, nou dan wist ik het wel.

Joost: Ach, ze is een best mens, ze kan er ook niks aan doen dat ze van die vreselijke bemoeizuchtige ouders heeft.

Hannie: Een fijn weekend gehad, Joost? *(Joost werpt haar een boze blik toe)*

Hans: Joost heeft zijn schoonouders op bezoek gehad.

Anja: Ja, nou en?

Joost: *(nog boos bij de gedachte)* Ja, en niet één dag, nee, een heel weekend, van vrijdagmiddag tot gisteravond. We eten nog gezellig met jullie mee, zeiden ze. Nou, ik had het niet meer. Ik ga verdorie honderd kilometer bij ze vandaan wonen zodat ze niet zo vaak komen en wat gebeurt er, mijn schoonvader heeft zijn rijbewijs gehaald, en nou komen ze om het weekend, wat een ellende.

Hans: Ach joh, je moet maar zo denken, volgend weekend ben je er weer vanaf.

Joost: Je kan wel merken dat jij mijn schoonouders niet kent, gisteren nog zaten ze weer te zeuren, wanneer er bij ons eens een kindje zou komen. Man, alleen al de gedachte dat ze dan nog vaker zouden komen, of erger, als ze ook deze kant op verhuizen. Alleen daarom al wil ik geen kinderen. Bovendien, als ze eindelijk weg zijn nou, dan is mijn zin in wat dan ook minstens een week verdwenen, laat staan dat er een kindje gemaakt moet worden.

Hannie: En wat zegt Ellen hier nou van?

Joost: *(onnozel)* Eh niks, wij hebben het nog niet zo over kinderen, denk ik. Ze heeft het er zelf ook nooit over, dus dat zal wel goed zitten, denk ik.

Hannie: Ja hoor, typisch mannen.

Joost: *(diepe zucht)* Wat doe ik nou dan weer verkeerd?

Hannie: Je weet niet eens of ze wel of geen kinderen zou willen. Waar

hebben jullie het dan over?

Joost: Waar wij het over hebben? Wat dacht je van mijn schoonouders.
En bovendien hebben we hebben nog tijd zat.

Peter: Over tijd gesproken, waar blijft de rest, ik wil zo toch wel graag beginnen. Over tot de orde van de dag.

Anja: Ja, laten we eens beginnen met waarvoor we hier zijn gekomen.
Voor je het weet is het al weer tijd om te gaan.

Hannie: Ik kan niet wachten.

Peter: Juist ja. Er moet gewerkt worden, met dat geklets schieten we hier niks op.

Stefanie: Nou, de directeur is er anders ook nog niet. *(Jose en Betty komen samen op, beiden met een gezicht op onweer)*

Anja: *(vrolijk)* Goedemorgen dames, goed weekend gehad? En hebben jullie er ook weer zin in? Het is zo'n mooie maandagmorgen vinden jullie ook niet?

Jose: Anja, please, zou het wat minder vrolijk mogen?

Betty: En wil je op de vroege morgen niet te veel achter elkaar vragen, ik kan het anders niet zo goed volgen.

Anja: *(tot de anderen)* En dan zeggen dat ik dom ben. *(gaat bij de dames staan)* Goedemorgen dames.

Betty en Jose: Goedemorgen Anja.

Anja: Een goed weekend gehad?

Betty en Jose: *(overdreven)* Fantastisch.

Anja: En hebben we er weer zin in?

Betty en Jose: Ja hoor, Anja.

Anja: Ook op deze mooie maandagmorgen?

Betty: Ach het wordt vanzelf weer avond is het niet?

Anja: Goed, dan heb ik toch nog antwoord op mijn vragen.

Hans: *(begint te lachen)* Ja, zo kan het ook. *(gaat naar zijn werkplek)*

Wilma: *(komt snel "dribbelend"op)* Gauw, geef me een vijltje.

Anja: Ook goede morgen, Wilma.

Wilma: *(gehaast)* Ja, goedemorgen, maar geef nou vlug een vijltje. *(kijkt naar haar nagel, dan met een piepstemmetje)* Ik zat met mijn nagel tussen de knop van de lift, en nou is hij gebroken.

Betty: *(overdreven)* Och, wat zielig, laat eens zien. *(Wilma laat haar nagel zien)* O, dat ziet er niet best uit hoor Wilma.

Jose: *(sarcastisch)* Ach gut. *(geeft haar een vijl)* Hier hoor, vijl hem maar bij.

Wilma: *(gaat op de rand van het bureau nerveus zitten vijlen)* Die rotlift ook.

Anja: Moet je maar gaan lopen, dat is bovendien nog goed voor de lijn.

Wilma: *(boos)* Wil jij mij zeggen dat ik te dik ben??!!

Anja: Nou, ik geef je alleen maar een tip hoor.

Peter: Ja, dames, zo kan die wel weer, laten we maar eens aan het werk gaan. Is er al koffie?

Anja: Nee, maar ik zal wel even gaan vragen of de koffie al klaar is. (*gaat af*)

Peter: Dat is goed, dan kunnen we beginnen met de opening van de week. (*iedereen gaat naar zijn werkplek*)

Ivo: (*op vanuit gang*) Hallo, is er al koffie?

Peter: Anja is net halen.

Ivo: Ach, onze zuster Klivia is alweer op pad voor ons?

Hans: Ja, zij zorgt wel voor de inwendige mens.

Stefanie: (*overdreven zielig naar Wilma*) Hoe is het met het nageltje?

Ivo: (*kijkt naar Wilma*) Wat is er?

Stefanie: O, ze heeft haar nageltje gebroken, en dat is zielig hoor.

Ivo: Ach meid, groeit er zo weer aan hoor.

Wilma: Het is niet leuk hoor, je moest eens weten wat me dat gekost heeft.

Stefanie: Ah, hij is nog nep ook.

Wilma: Helemaal niet, ik bedoel, het komt je niet aanwaaien hoor van die lange nagels. Ik heb er zelfs een vaatwasmachine voor aan moeten schaffen, want van water worden de nagels zacht en dan is de kans dat ze breken heel groot. En dat zou ik maar zonde vinden, dus ik vermijd dat soort dingen.

Hans: (*tot Joost*) Nou, wees jij maar blij met jouw vrouwtje, want als ik dit zo hoor. Ik geloof dat ik liever schoonouders heb die zo nu en dan komen dan een vrouw die de hele dag op de bank zit haar nagels te vijlen. Want die vingertjes gaan een heleboel geld kosten.

Hannie: Ach, jullie mannen ook altijd, het is toch nooit goed bij jullie, maar vitten op de "**vrouwtjes**", ik zou alleen al geen man willen omdat ze altijd maar zitten te zeuren, is het niet over het huishouden dan is het wel op hun schoonouders. Weet je, jullie zijn van die moederskindjes, volgens mij zitten jullie nog met de navelstreng aan je moeder vast. Zielig hoor.

Ivo: Zo, dat is een mond vol. Mannenhaatster? (*gaat dan bij Hans en Joost zitten*)

Joost: (*groepje mannen staan bij elkaar*) Nee, dame, jij wil geen man, omdat (*denkt na*) ja, waarom eigenlijk?

Hans: Nee, zeg stel je voor, Hannie en een man. Volgens mij zou ze echt niet weten wat ze daar mee aan moet.

Hannie: (*gaat uitdagend staan*) Ik heb heus wel eens een vriendje hoor. Maar ik heb geen behoefte aan een man. Mannen zijn doetjes. Noem mij eens de voordelen van een man op?

Betty: *(in de zevende hemel)* Nou, ik kan er zo een paar bedenken hoor, als ik alleen al aan afgelopen weekend denk.

Stefanie: *(kijkt met een vies gezicht naar Betty)* Nou wat mij betreft hoef je niet in details te treden hoor.

Anja: *(Komt op)* De koffie komt er zo aan. Zullen we dan maar beginnen, Peter?

Peter: Ja, laten we dat maar eens doen, komen jullie allemaal hier.

Hannie: *(negatief)* Ja, baas.

Anja: Kom, dames.

Wilma: *(heeft al die tijd haar nagels zitten vijlen)* Wie kan even mijn stoel meenemen, straks breekt de rest ook nog.

Jose: Ja zeg, je denkt toch niet dat we gek zijn hè? Waarom ga je niet naar huis, de ziekte wet in? Met zulke nagels ging ik niet werken hoor.

Peter: Jose, doe is normaal zeg. En Wilma, je neemt je eigen stoel gewoon mee, en leg die vijl weg, we zitten hier niet in een beautycentrum, dat doe je thuis maar.

Wilma: *(barst in huilen uit)* Jij, jij, je weet niet hoe lang ik hier over heb gedaan om deze nagels zo lang en mooi te krijgen. En nou is er één gebroken door die stomme rotlift. *(pakt haar tas)* En ik ga naar huis, ik word hier alleen maar depressief. *(gaat af)*

Jose: *(allen kijken verbaasd)* Nou ja, dit is toch wel het toppunt. *(kijkt dan naar Peter)* En jij laat haar maar zo gaan?

Ivo: Nou, nou, die is echt wel overspannen. *(krabt zich eens op z'n hoofd)* Goeie dag zeg.

Peter: Ja mensen, laten we nou maar beginnen, ik bel haar straks wel even op.

Natalie: *(komt op met thermoskannen en kopjes, uitbundig)* Goedemorgen met z'n allen, lekkere verse koffie en thee. Het gebak moeten jullie er maar bij denken.

Ivo: Ah, op jou heb ik zitten wachten. *(pakt koffie van de kar)*

Natalie: *(kijkt verbaasd naar Ivo)* Zo, dat is pas enthousiast.

Ivo: Nou, daar is maar weinig voor nodig. Als ik koffie heb gehad dan pas ben ik wakker. *(drinkt van zijn koffie)* Ah, daar was ik aan toe.

Peter: Goed. Dank je wel, Natalie, maar als je het niet erg vindt, wil ik nu beginnen met de werkbepreking.

Natalie: Sorry, ik ga alweer, niet iedereen heet Ivo. Ik weet wanneer ik niet gewenst ben.

Ivo: Wacht, ik loop een stukje met je mee. *(beiden af)*

Peter: Zo, iedereen kan nu even koffie pakken, en dan gaan we beginnen met het eerste punt. *(dan gaat het licht uit en komt er licht op het andere kantoor, alle andere personen gaan alvast aan hun bureau zitten terwijl het donker is. In het andere kantoor komt Dhr. Klaassen binnen)*

stormen, pakt spullen uit zijn koffer, kijkt op zijn horloge, loopt naar de ingang en roept zijn secretaresse)

Directeur: *(opent de deur)* Anke? Anke? *(gaat weer aan zijn bureau zitten, bladert wat in zijn papieren, zucht eens diep, staat weer op)* Waar blijft ze toch? *(loopt weer naar de deur)* ANKE!! *(loopt weer naar zijn bureau)*

Dorien: *(komt op)* U had geroepen, meneer?

Directeur: *(boos kijkt niet om)* Ja en niet één keer maar meerdere keren. *(wijst naar de stoel)* Ga zitten en notuleer voor mij.

Dorien: Ja meneer even mijn blocnote pakken.

Directeur: Wat! Heb je die niet eens bij je? Vooruit, maar schiet wel een beetje op wil je. *(secr. gaat af)* Tjonge jonge, ze weet toch verdorie dat ze altijd een notitieblok bij haar moet hebben. En dat noemt zich een secretaresse. Ik snap niet dat ze secretaresse dagen hebben bedacht. *(kijkt op zijn horloge)* Nou, waar blijft ze nou. *(op dat moment komt ze weer binnen)*

Dorien: Zo, daar ben ik weer. *(gaat zitten)*

Directeur: Laten we maar beginnen bij...

Dorien: Bij het begin.

Directeur: Zeg, gaan we leuk doen?

Dorien: Nou, ik bedoel er alleen maar mee te zeggen dat als we bij het begin beginnen, dan zal ik me eerst even voorstellen, want voor het geval u het nog niet in de gaten had, ik ben een uitzendkracht, en mijn naam is... *(staat op en wil de directeur een hand geven, staat met uitgestrekte hand)*

Directeur: *(kijkt de secr. ongelovig aan)* Ook dat nog.

Dorien: *(staat nog steeds met uitgestrekte hand)* Hoe bedoelt u?

Directeur: Waarom wist ik niet dat mijn secretaresse er niet is.

Dorien: *(hand weg)* Nou, omdat u daar niet naar had gevraagd.

Directeur: Nou, vooruit dan maar als het niet anders is. Kun je wel notuleren?

Dorien: Kunt u het dan wel?

Directeur: Zeg, gaan we bij de hand doen?

Dorien: Nee, maar u moet aan een goede secretaresse niet vragen of ze kan notuleren, u vraagt aan een bakker toch ook niet of hij brood kan bakken, dat is vragen naar de bekende weg. Nou, kom maar op.

Directeur: Zeg, je bent wel erg brutaal. Hoe heet je eigenlijk?

Dorien: Nou moet u eens goed luisteren, ik had daarnet bijna een lamme arm, toen ik me wilde voorstellen, toen keurde u mij geen blik waardig, nou moet u niet denken dat ik dat nog eens doe. Ik ben wel goed, maar niet gek. Kom, we gaan beginnen, ik heb nog wel meer te doen. *(directeur kijkt haar met open mond aan)* U mond staat open.

Directeur: (*nerveus*) Eh ja, ik eh..Goed, begin maar. (*staat op*) Geachte meneer Willemse.

Dorien: (*valt hem in de rede*) Eh, ja het is misschien toch wel verstandig als u mijn naam weet, het staat namelijk nogal slordig als ze van het uitzendbureau naar mij vragen en u weet niet eens hoe ik heet, vindt u ook niet?

Directeur: Ja eh..

Dorien: Ja of u moet met al het personeel om springen?

Directeur: Hoe bedoel je?

Dorien: Nou, weet u wel hoe uw personeel heet?

Directeur: (*boos*) Ja, natuurlijk weet ik dat wel.

Dorien: Ja ja, dat zeggen alle directeuren, maar als puntje bij paaltje komt weten ze het geen een van allen. Zullen we eens een testje doen. Hoeveel mensen werken er hier op dit kantoor?

Directeur: Zeg, ben jij wel goed bij je hoofd, denk je dat ik hier zit om spelletjes te doen?

Dorien: (*kijkt dan serieus naar de directeur*) Nee, ik geloof niet dat u een spelletjestype bent, u bent meer een type dat lichtelijk gestresst 's avonds op de bank zit te bedenken wat er op kantoor nog ligt te wachten. Zeker geen kinderen?

Directeur: Mens, kinderen, bespaar me.

Dorien: Volgens mij bent u niet eens getrouwd.

Directeur: Nee, dat heb je goed gezien.

Dorien: (*verheugd*) Ik wist het, ja, ik heb wel kijk op de mensen.

Directeur: (*zucht*) Goed, nou, vertel me je naam, dan kunnen we verder.

Dorien: (*pakt een badge en spelt hem op, deze is zo opvallend dat hij er niet omheen kan*) Zo, nu weet u het. Dorien is mijn naam, en ik zal hem de hele dag dragen zodat u het niet meer vergeet.

Directeur: Nou, wees niet bezorgd. (*kijkt naar badge*) Goed, Dorien, kunnen we nu dan verder gaan. Geachte meneer Willemse

Dorien: Ja, dat had ik al, zeg, gaat u wel eens uit?

Directeur: (*diepe zucht*) Nee, daar heb ik geen tijd voor.

Dorien: Dat zou u wel moeten doen, weet u, als u wat meer van het leven zou genieten, dan zou u het voor u zelf een stuk prettiger maken, en bovendien, lachen is gezond, daar ga je van stralen, en ik weet zeker; als u wat meer zou lachen zou uw gezicht wat vriendelijker zijn, dan krijgt u van die leuke kraaienpootjes. Want als ik het mag zeggen: u bent best charmant.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto